

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

BELASTINGKAMER

Nr. 546/78

UITSPRAAK

25 april 1980

Het Gerechtshof te Leeuwarden, meervoudige belastingkamer,

Gezien het beroepschrift (met bijlagen) ingediend namens X te Z, ingekomen op 18 augustus 1978, gelijk aangevuld bij schrijven ingekomen op 29 augustus 1978, en gericht tegen de uitspraak van 20 juni 1978 van de Inspecteur der directe belastingen te Y, op het - overeenkomstig artikel 59 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen gesplitste - bezwaarschrift namens belanghebbende tegen de hem opgelegde aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1975;

Gezien de overige stukken, waaronder het verzoekschrift (met bijlagen) alsmede de pleitnota's van de gemachtigde van belanghebbende en van de Inspecteur, van al welke stukken de inhoud als hier ingevoegd moet worden beschouwd;

Gehoord ter zitting van 13 maart 1980, gehouden te V, de gemachtigde van belanghebbende en de Inspecteur;

Overwegende dat belanghebbende in de inkomstenbelasting voor het jaar 1975 op grond van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, gelijk die wet voor het onderhavige jaar gold (hierna: de Wet) ambtshalve werd aangeslagen naar een belastbaar inkomen van f. 50.000,-- met indeling in tariefgroep twee en met verhoging wegens het niet tijdig doen van aangifte;

dat op het bezwaarschrift namens belanghebbende, waarbij alsnog aangifte werd gedaan, de Inspecteur bij de bestreden uitspraak de aanslag heeft verminderd tot een aanslag naar een belastbaar inkomen van f. 19.044,--;

dat belanghebbende tegen deze uitspraak tijdig in beroep is gekomen;

Overwegende dat blijkens de gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zitting als niet of onvoldoende betwist tussen partijen vaststaat:

dat belanghebbende, geboren in 1950, die in het onderhavige jaar ongehuwd was, in firma-verband met zijn vader A een veehouderijbedrijf uitoefende op een eigen boerderij met omstreeks 0,5 ha land en op ongeveer 16 ha gepacht land, waarbij een winstverdeling gold van 50 : 50;

dat, in verband met de onteigening van 2.33.90 ha gepacht land, in het onderhavige jaar van de gemeente Z ter zake van pacht-ontbinding een schadevergoeding werd ontvangen van f . 5.500,--;

dat in samenhang hiermee en door tussenkomst van genoemde gemeente 3.63.50 ha groenland werd aangekocht voor f . 50.000,--;

dat het bedrag van f . 5.500,-- niet als bedrijfswinst werd aangemerkt maar werd afgeboekt op de kostprijs van het aangekochte land;

dat in 1975 - onder meer - een paard werd gekocht, dat onder het bedrijfsvermogen werd opgenomen;

dat belanghebbende een rijkzadel bezat;

dat in 1973 en 1974 geen boekhouding aanwezig was, de ontvangsten niet werden bijgehouden en het kasgeld niet werd geteld en genoteerd;

dat de Inspecteur de boekhouding betreffende het onderhavige jaar heeft verworpen en - na bezwaar - het belastbare inkomen heeft vastgesteld op:

belastbaar inkomen volgens

aangiftebiljet	f 15.044,38
uitkering pachtschadevergoeding	" 2.750,--
meer winst/privé	" 1.000,--
kosten privé-paard	" <u>250,--</u>
	f 19.044,38;

Overwegende dat namens belanghebbende in het beroepschrift en mondeling ter zitting - zakelijk weergegeven - is gesteld:

dat de door het verlies van de nabij de boerderij gelegen 2.33.90 ha gepacht land in gevaar gekomen continuïteit van het bedrijf kon worden gewaarborgd door het in eigendom verkrijgen van de eveneens nabij de boerderij gelegen 3.63.50 ha groenland, nadat het niet mogelijk was gebleken om vervangend land te pachten;

dat in die situatie afboeking van de pacht-schadevergoeding op de aanschaffingsprijs van het vervangende, in eigendom verkregen, land toegestaan is;

dat de staatssecretaris van financiën in een overeenkomstig geval deze handelwijze heeft goedgekeurd;

dat in het onderhavige jaar de kasontvangsten en -uitgaven wel voor 75 percent geboekt werden, zij het niet gesplitst in zakelijke en privé boekingen, terwijl ook geen tellingen plaatsvonden;

dat zijn gemachtigde, die voor het eerst betreffende 1975 bemoeienis met de administratie had, het financiële gebeuren grondig onderzocht heeft en een sluitend geheel tot stand heeft gebracht;

dat hem derhalve een bijtelling voor privé van f. 1.000,-- niet juist voorkomt;

dat het paard op zakelijke gronden is aangekocht;

met conclusie: de bestreden uitspraak te vernietigen en de aanslag te verminderen tot een aanslag naar een belastbaar inkomen van f. 15.044,--;

Overwegende dat de Inspecteur in het verzoekschrift en mondeling ter zitting hiertegenover - zakelijk weergegeven - heeft aangevoerd:

dat een pachtrecht geen lichamelijk bedrijfsmiddel is, zodat artikel 14 van de Wet toepassing mist;

dat een pachtrecht betreffende 2.33.90 ha land en de eigendom van 3.63.50 ha land economisch en functioneel niet dezelfde plaats innemen in het bedrijfsvermogen, zodat ook voor toepassing van de ruilgedachte geen plaats is;

dat het netto-privé van belanghebbende (bruto-privé minus benoemde posten) in de jaren 1973 tot en met 1976 respectievelijk f. 3.120,--, f. 3.380,--, f. 2.670,-- en f. 3.615,-- bedroeg;

dat met betrekking tot de jaren 1973 en 1974 alsmede de jaren 1975 en 1976 telkens een boekenonderzoek werd ingesteld;

dat daarbij bleek, dat het kasgeld niet werd geteld en genoteerd, terwijl ook de ontvangsten wegens vee-verkopen ongeboekt bleven;

dat alles "uit het hoofd" werd gedaan;

dat, gezien de op zichzelf reeds lage bedragen voor en het verloop van het netto-privé in de genoemde jaren - waarbij het onderhavige jaar naar beneden uit de toon valt - en de onbetrouwbaarheid van de boekhouding, de correctie van f. 1.000,-- werd toegepast;

dat bij de controle werd meegedeeld, dat het voormelde paard door de vennoten uit hobby-overwegingen was aangeschaft;

dat het paard te jong was om als trekpaard gebruikt te kunnen worden;
dat alle kosten betreffende het paard ten laste van de winst werden gebracht;

dat hij deze kosten - in totaal geschat op f. 500,-- - als privé-uitgaven van de vennoten heeft aangemerkt;

met conclusie: de bestreden uitspraak te bevestigen;

Overwegende omtrent het geschil:

dat het Hof, gelet op de vaststaande feiten en op hetgeen de Inspecteur ter zake - onweersproken - heeft aangevoerd, met de Inspecteur van oordeel is, dat ten aanzien van de pachtontbindingsvergoeding zowel artikel 14 van de Wet als de ruilgedachte toepassing missen, zodat het bedrag van f. 2.750,-- terecht aan de winst is toegevoegd;

dat het beroep op het standpunt van de staatssecretaris van financiën - wat er overigens zij van dat beroep, mede nu belanghebbende daaromtrent niet nader iets concreets kon melden - belanghebbende niet kan baten, omdat de rechter krachtens artikel 11 van de Wet houdende algemene bepalingen der wetgeving van het Koninkrijk volgens de wet moet recht spreken, terwijl belanghebbende in dit verband niet heeft gesteld, en ook overigens niet aannemelijk is geworden, dat de fiscus te dezen meer in het algemeen een beleid zou voeren op toepassing waarvan ook te zijnen aanzien belanghebbende op grond van het beginsel van gelijke behandeling aanspraak zou kunnen maken;

dat ingevolge artikel 29, lid 2, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen de rechter het beroep afwijst indien de vereiste aangifte niet is gedaan, tenzij gebleken is, dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is;

dat vaststaat, dat belanghebbende ten tijde van het opleggen van de aanslag de vereiste aangifte voor de inkomstenbelasting niet had gedaan;

dat deze aangifte eerst is gedaan tijdens de bezwaarfase;

dat de ingediende aangifte derhalve niet kan worden aangemerkt als de vereiste aangifte in de zin van vorengenoemde wetsbepaling;

dat het Hof, gelet op de vaststaande feiten en op hetgeen partijen - telkens voor zover onbetwist - hebben aangevoerd, van oordeel is, dat belanghebbende niet op voldoende wijze heeft doen blijken, dat de Inspecteur door het netto-privé op f. 2.670,-- + f. 1.000,-- = f. 3.670,-- te stellen deze post tot een te hoog bedrag

heeft vastgesteld alsmede, dat de aanschaffing van het paard en de aan het houden daarvan verbonden kosten - door de Inspecteur op f. 500,-- getaxeerd - een bedrijfsmatig karakter droegen;

dat aan het Hof ook op andere wijze niet is gebleken, dat en in hoeverre de betreffende correcties onjuist zijn;

dat derhalve het beroep ongegrond is en mitsdien moet worden beslist als volgt:

Bevestigt de bestreden uitspraak.

Gedaan op 25 april 1980 door de Heren Mrs. Aardema, fungerend-Voorzitter, Bulthuis en Spaanstra, Raadsheren, in tegenwoordigheid van de Griffier Mr. Streppel en ondertekend door voornoemde fungerend-Voorzitter en door voornoemde Griffier.

Streppel

Aardema

Op 16 mei 1980 afschrift
aangetekend verzonden aan
beide partijen.
De Griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.